

A Balassagyarmati Törvényszék

... Bernadett jogtanácsos által képviselt PM. Kft. (...) felperesnek – Dr. Ádám Gabriella Katalin jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság (1088 Budapest, József körút 6.) alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes kereseti kérelmét e l u t a s í t j a .

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000.- (Tízezer) forint perköltséget, valamint fizessen meg – az illetékügyben eljáró adóhatóság külön felhívására – 30.000.- (Harmincezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A Nógrád Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége az árfeltüntetés és árfelszámítás átfogó ellenőrzés témakörében ellenőrzést végzett a felperes S. Bem u. 7., B., Kossuth L.u. 8., B.Kóvári u. 348/6 hrsz., P. Gyárliget u. 1. és Sz., Sas u. 1267/2 hrsz. alatti üzleteiben. Ennek során a salgótarjáni üzletben azt állapította meg, hogy 7 db termék esetében az árjegyzéken a termékek egységára nem került feltüntetésre, az Air Wick vízesés 2+1 nevű termék eladási áráként nagy méretű számokkal 1.049.- forint volt feltüntetve és apró betűvel az a kiegészítő szöveg, hogy ez az ár csak P. F. G.kártya alkalmazása esetén érvényes.

A b-i üzletben az ellenőrzés azt állapította meg, hogy kimagozott fekete olíwabogyó eladási ára és egységára nem került feltüntetésre, 7 db terméknél az egységár feltüntetése maradt el, a kutyaeledel egységára hibásan került kiszámításra és feltüntetésre, a Cheetos ketchupos terméknél a csak P. F. G.kártyával elérhető ár került nagyobb betűmérettel feltüntetésre.

Ugyanez a hiba a b-i üzletben a Palmolive Milk-Honey habfürdő terméknél valósult meg, a Wippy Comfort törülköző egységára nem került feltüntetése, az ártáblán feltüntetett szőlő megnevezés a termék tényleges elnevezésével nem egyezett meg.

A p-i üzletben három fajta termék eladási és egységára nem került feltüntetésre, 3 db cserép fűszernövény eladási ára sem volt feltüntetve, 9 fajta terméken az egységár nem volt feltüntetve, a kétféle sárgarépanál nem lehetett megállapítani, hogy melyik eladási ár melyik fajta sárgarépa vonatkozik.

A sz-i üzletben 4 db terméken az egységár nem került feltüntetésre.

Az ellenőrzési megállapítások alapján a Fogyasztóvédelmi Felügyelőség a 2011. október 11. napján kelt NOF-01019/0004/2011. ügyszámú határozatával kötelezte a felperest, hogy a jogszabályi

előírásoknak megfelelően tüntesse fel az értékesítésre kínált termékek eladási árát és az egységár feltüntetésére kötelezett termékek egységárát is.

Ezen túlmenően 630.000.- forint fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére is kötelezte a felperest.

A fogyasztóvédelmi bírság összegének megállapításánál különös súllyal értékelte a jogsértő magatartás ismételt tanúsítását a felperes részéről, amelynek során figyelembe vette, hogy 3 éven belül Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, Csongrád megyében, Heves, Hajdú-Bihar, Somogy és Zala megyében jogerőre emelkedtek olyan fogyasztóvédelmi ügyben hozott határozatok, amelyek árfeltüntetésre vonatkozó jogsértést állapítottak meg a felperes terhére.

Az alperes a 2012. január 5. napján kelt HAJ-3307-2/2011.iktatószámú határozatával a fenti elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A keresetlevelével a felperes az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte és az alperesi határozatnak, az elsőfokú határozatra kiterjedő megváltoztatását kérte.

Vitatta azt, hogy a Fogyasztóvédelmi Felügyelőség által kifogásolt termékek esetében egységár feltüntetési kötelezettség terhelt volna. Ezek a termékek ugyanis egy csomagban voltak, önállóan nem voltak megvásárolhatók, így a szét nem bontható, csomagolt termékekre nem vonatkozik az egységár feltüntetési kötelezettség sem.

Vitatta továbbá a „F. G.” kártyával olcsóbban megvásárolható termékeknél az árfeltüntetés kifogásolását.

Álláspontja szerint a csak P. F. G. kártyával felirat, továbbá a vásárlói kártya képi megjelenítése az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró vásárló számára az információt megfelelően közvetítette.

A bírság összegének megállapításánál a más megyében kiszabott fogyasztóvédelmi bírságok bírságnövelő tényezőként nem lettek volna értékelhetők, tekintettel arra, hogy azok a Nógrád Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelőségének illetékességi területén kívül merültek fel.

Amennyiben ugyanis bármelyik megyei illetékességű hatóság határozata figyelembe vehető volna a bírság összegének megállapításakor, akkor többszörösen, sőt sokszorosan kerülne értékelésre ugyanaz, a korábban már bírsággal sújtott jogsértés.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A bíróság a felperes kereseti kérelmét nem találta megalapozottnak.

A termékek eladási ára és egységára, továbbá a szolgáltatások díja feltüntetésének részletes szabályairól szóló 4/2009. (I. 30.) NFGM-SZMM együttes rendelet, (a továbbiakban: együttes rendelet) 3. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket a felperes helytelenül értelmezi.

Az együttes rendelet 3. § (2) bekezdés c.) pontja értelmében nem kell feltüntetni az egységárát az egy csomagban lévő, készletben értékesített termékek.

Tehát az egy csomagban lévő termékek esetében az egységár feltüntetése csak akkor mellőzhető, ha az egy csomagban lévő termékek egyúttal készletet is jelentenek.

Az 5 db-os kiszerelésű Topf Reiniger edénytisztító, vagy a 8 db-os kiszerelésű ragasztószalag, vagy 5 db-os kiszerelésű grillező nyárs, stb., nem minősíthetők készletnek, ezért annak ellenére, hogy egy csomagban vannak és darabonként önállóan nem is vásárolhatók meg, az együttes rendelet 3. § (1) bekezdése alapján a termék egységárának a feltüntetésére a felperes köteles.

Ennek következtében megalapozatlan az a felperesi következtetés, hogy az árfeltüntetési előírásokra vonatkozó jogszabályok nem szabályozzák azt az esetet, amikor az összecsomagolt termékek egyneműek, hanem általánosságban vette ki a jogalkotó a különleges díszcsomagolású, illetve csomagban értékesített termékek körét az egységár feltüntetési kötelezettség alól.

Az egy csomagban lévő termékek ugyanis csak abban az esetben mentesülnek az egységár feltüntetése alól, ha azok készletet képeznek. Arra pedig a felperesi keresetlevél sem hivatkozik, hogy azok a termékek, amelyeknél a Fogyasztóvédelmi Felügyelőség az egységár feltüntetést hiányossággént megállapította, azok készletben kerültek volna értékesítésre.

A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 3. § (1) bekezdése tiltja a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot.

Az Fttv. 3. § (2) bekezdés b.) pontja értelmében tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat, amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos, a szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve akihez eljut vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

Az Fttv. 3. § (3) bekezdése szerint tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő.

Az Fttv. 7. § (1) bekezdése szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely –figyelembe véve valamennyi tényyszerű körülményt, továbbá a kommunikáció eszközeinek korlátait – az adott helyzetben a fogyasztó tájékozott ügyleti döntéséhez szükséges és ezért jelentős információt homályos, érthetetlen, félreérthető vagy időszerűtlen módon bocsátja rendelkezésre. Ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára késztetni, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

Ezeknek a jogszabályi rendelkezéseknek az alkalmazásával a Fogyasztóvédelmi Felügyelőség megalapozottan állapította meg, hogy akkor, amikor a felperesi üzlet az árfeltüntető tábláján az adott terméket a felső sorban kivastagított, jól olvasható nagybetűvel, a kedvezményes árat pedig még kivastagítottabb és még nagyobb számjelek alkalmazásával tüntetni fel, és csak jóval kisebb, normál betűvastagsággal tájékoztat arról, hogy a kedvezményes ár csak P. „F. G.” kártyával érhető el, megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot folytat.

Ez az árfeltüntetés ugyanis félrevezető jellegű, mert még az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró vásárlót is megtévesztheti a vásárlói döntése meghozatala során. Nem minden, P. üzletbe betérő vásárlótól várható el ugyanis ésszerűen az, hogy tudomása legyen az üzletláncban alkalmazott „F. G.” kártyáról, annak használatáról, egyáltalán létezéséről. Az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró vásárló ugyanis elsődlegesen azt érzékeli, hogyha nagyobb és vastagítottak formában kisebb ár van feltüntetve az

adott terméknél, mint a kisebb és vékonyabb formával feltüntetett ár, akkor az kedvezményt jelent.

Ahhoz tehát, hogy ehhez az elsődleges következtetés értékeléséhez rögtön tájékozódhasson arról, hogy a kedvezményes ár csak további feltétel megvalósulása esetén érhető el, a további feltételt is ugyanolyan felhívó módon kell, a megtévesztő kereskedelmi gyakorlat kikerülése érdekében, a kereskedőnek feltüntetnie, mint a kedvezményes eladási árat.

Ha tehát a kedvezményes eladási ár feltüntetéséhez képest jóval kisebb betűtípussal és jóval nehezebben érzékelhető képi megjelentéssel történik az arról való tájékoztatás, hogy a kedvezményes ár csak P. „F. G.” kártyával érhető el, akkor ez az ésszerűen tájékozott, adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintően eljáró vásárlót is képes megtéveszteni vagy erre alkalmas.

Mindezek alapján a bíróság jogszabálysértés hiányában nem találta teljesíthetőnek azt a felperesi kérelmet, hogy ezeket a jogszabálysértéseket a fogyasztóvédelmi bíróság összegének értékelésénél figyelmen kívül hagyja, mert az alperes és az elsőfokú fogyasztóvédelmi hatóság a fent ismertetett törvényi rendelkezések helyes alkalmazásával állapította meg azt, hogy a felperesi üzletekben az ellenőrzés során megállapított egységár feltüntetési hiányosság és megtévesztő kereskedelmi gyakorlat fennállt.

Ennek következtében nem látott lehetőséget a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) 50. §-a alapján a fogyasztóvédelmi bíróság mérséklésére, mint ahogyan nem látott lehetőséget erre annak következtében sem, hogy ennek meghatározása során figyelembevételre került, hogy a felperes más megyében lévő üzleteiben is jogerősen megállapításra került az árfeltüntetésre vonatkozó jogsértés.

Az Fgytv.) 47. § (1) bekezdés i.) pontja szerint, ha a fogyasztóvédelmi hatóság eljárása során megállapítja a fogyasztóvédelmi rendelkezések megsértését, az eset összes körülményeinek – így különösen a jogsértés súlyának, a jogsértő állapot időtartamának, a jogsértő magatartás ismételt tanúsításának, illetve a jogsértéssel elért előny – figyelembevételével és az arányosság követelményének szem előtt tartásával, fogyasztóvédelmi bíróságot szabhat ki.

Az Fgytv. 47. § (4) bekezdése szerint, az (1) bekezdés alkalmazásában a jogsértés súlyát különösen a jogsértéssel érintett fogyasztók száma, érdekeik sérelmének köre, a jogsértő magatartás kiterjedtsége, a jogsértéssel érintett áruk értéke, valamint az alapozhatja meg, hogy a vállalkozás tevékenységét az annak megkezdéséhez és folytatásához jogszabályban előírt egyéb feltételekkel végzi-e.

Ezekben a törvényi rendelkezésekben tehát egyértelműen rögzítésre került, hogy a jogsértő magatartás kiterjedtsége, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítása a fogyasztóvédelmi bíróság kiszabása során figyelembe veendő és értékelendő körülmény. Az idézett törvényi rendelkezésekben nem szerepel olyan korlátozás, hogy a fogyasztóvédelmi rendelkezések megsértését tanúsító gazdálkodó szervezet esetében a jogsértő magatartás ismétlődését, illetve a jogsértő magatartás kiterjedtségét csak az ellenőrzést végző hatóság illetékességi területén jelentkező jogsértésekkel kapcsolatosan lehetne figyelembe venni.

Ha a fogyasztóvédelmi hatóság azt állapítja meg, hogy valamely fogyasztóvédelmi rendelkezés megsértése az általa ellenőrizhető valamennyi felperesi üzletben megvalósul és ezen túlmenően adat áll rendelkezésre arra vonatkozóan is, hogy hasonló helyzet a felperes más megyében üzemeltetett üzleteinél is már megállapításra került, akkor a jogsértő magatartás kiterjedtségére figyelemmel ezt

a körülményt a fogyasztóvédelmi bírság összegénél az Fgytv. 47. § (1) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján jogszabálysértés nélkül veheti figyelembe.

Mindezek következtében a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes határozta és az azzal helybenhagyott elsőfokú határozat sem tartalmazza a felperesi keresetlevélben megjelölt jogszabálysértéseket, ezért nem is kerülhetett sor arra, hogy a jogszabálysértőnek nem bizonyuló alperesi határozatot a bíróság az Fgytv. 50. §-a és a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 339. § (2) bekezdés q.) pontja alapján megváltoztassa, ezért a felperes kereseti kérelmét utasította el.

A pervesztes felperest a Pp.78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a perindítással felmerült perköltsége megtérítésére.

A perben az alperest jogtanácsos képviselte, így perköltségként az ő munkadíja volt megállapítható a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján.

A felperesi keresetlevél nyomán az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése és 62. § (1) bekezdés h.) pontja alapján 30.000.- forint kereseti illeték került feljegyzésre Ezt a feljegyzett illetéket a felperes a Pp. 78. § (2) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2012. április 11.

Dr. Takács László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó